

Med Hensyn til det sidste Punkt nævnte Ministeren Hjælpekasseudgifterne for de sidste 3—4 Aar. »De er fra 1926—27 til 1927—28 steget fra 8,4 Mill. Kr. til 13,9 Mill. Kr. eller med $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvoraf de 4,4 Millioner alene falder paa andet Halvaar af 1927—28, altsaa netop paa den Periode, da den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse var bortfaldet. Derefter steg de yderligere fra 13,9 Millioner til 17,93 Mill. Kr. i Aaret 1928—29.«

Ministeren gjorde endnu opmærksom paa, at da Udgifterne til den ordinære Forsikring er baseret paa en gennemsnitlig Beregning af 21 Mill. Kr. aarlig til den ordinære Forsikring, vil den rent faktiske Merudgift for Staten ikke netop blive 6,14 Mill. Kr., men et Beløb, der bliver noget lavere. For Finansaaret 1928—29 udgør Statens Tilskud til Arbejdsløshedsforsikringen nemlig i alt 6,18 Mill. Kr. For 1929—30 er bevilget 5,55 Mill. Kr., og for Finansaaret 1930—31 er der foreslaaet et samlet Beløb paa 5,98 Mill. Kr. til Arbejdsløshedsforsikringen. Naar man regner med, at Lovforslaget vil medføre en Udgift af 10,25 Mill. Kr., vil Merudgiften kun blive følgende, regnet efter de 21 Mill. Kr.: 4,7 Millioner i Forhold til 1928—29, 4,70 i Forhold til 1929—30 og 4,27 i Forhold til Finanslovforslaget for 1930—31. Om Merudgiften bliver netop disse Tal, vil afhænge af, hvorledes Arbejdsløsheden stiller sig i de kommende Aar.

De væsentligste *Realitetsændringer*, som Lovforslaget vil medføre i Forhold til den nugældende Lovgivning, er følgende:

Lovforslagets første Afsnit handler om *Arbejdsanvisning*, §§ 1—8. Her foreslaas i § 1 en Ændring af den i 1927 etablerede Ordning med de anerkendte Arbejdsanvisningskontorer, hvis Antal da væsentlig indskrænkedes. Da der har vist sig forskellige Ulemper ved privates Adgang til at medvirke ved Arbejdsanvisning, foreslaas der ved to nye Paragraffer, §§ 6 og 7, at gøre en Begrænsning heraf, og da dette vil medføre større Krav til den offentlige Arbejdsanvisning, foreslaas denne, der efter Loven af 1927, foruden Amts-Arbejdsanvisningskontorerne og Kontoret i København, kun for saa vidt angaar Kontorer med Statstilskud kan finde Sted i Købstæder med over 10 000 Indbyggere eller paa andre nærmere beskrevne Vilkaar, udvidet til at gælde alle Købstæder samt i øvrigt Kommuner, hvor Forholdene efter Ministeriets Skøn i særlig Grad taler derfor, og alle Kontorer anerkendes med Ret til Statstilskud. I § 2, der indeholder Reglerne om Kon-